

Prší

E. Mínaviřová

$\text{♩} = 138$

Pr - ší, pr - ší, pr - ší, pr - ší, kvap-ky pa-da-jú,
na ok - no tíš - ko klop - ka - jú.
Pr - ší, pr - ší, pr - ší, pr - ší, zne-je let-ný dážd',
kra - ji - ne a - ko ot - če - náš.
Kaž - dý z nás má rád ten - to dážd', še - dé mra - ky. Keď sa spúš - ťa
k nám, no - sí vla - hu, ro - dí mlá - ky. Ho - rú - ci deň
schla - dí, na - pi - je sa vy - prah - nu - tá zem.
V po-to-koch si vo - da žbln - ká: A - ký šťast - ný deň.

2. Prší, prší, prší, prší, spavá nálada
na zajtra všetko odkladá.
Prší, prší, prší, prší, teplo pod dekou,
už som pred cestou d'alekou.

3. Prší, prší, prší, prší, drienem vzápätí
a hneď ku tebe zaletím.
Prší, prší, prší, prší, odchýľ dokorán,
so sviežim vzduchom vklznem k vám.